

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Quomodo sit aduersariis nostris spiritualibus resistendum cap. ix

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

sapenunero mens, & cōcutiat memoria uoluptatis mō
 nō super assentiēs tētatiōi, & ad nidore nō currat foetētis
 libidinis, attractus blanda titillatione uoluptatis. Hic itaq;
 studiosissime cauendum est, ne quando fraudolenter, &
 occultis insidiis capiamur, & hosti nostro clandestina, ac
 intestina prodicione tradamur. Nam & munitissimæ ple
 runq; urbes, quum diu multorum palām obsidentium
 uiolētiam superauerint, occulta demum cuiuspiam
 defectione produntur, & qua hostis diuturna obsidione
 ferro, fame, tormentis, igne q; non poterat penetrare, so
 la deniq; unius cuius perfidia adiutus irrumpit. Haud sa
 ne multo secius saepe nos prodit insidiosa, atq; occulta
 tentatio: quā forte intra nos secure sine fraudis suspitione
 euagari permittimus, ut qui antea multis palām oppu
 gnationibus carnis diutius inuicti, ac intrepidi ualenter
 obstiterimus paruo subinde negotio, circumuenti dolo
 sa tentationis fraude succumbamus. Frustra quidem die
 sponuntur praesidia in moenibus, frustra portæ claudun
 tur, & claustra firmantur, si uel rima relinquatur incusto
 dita, & aperta: per quam possit improuisus hostis irrum
 pere, & uiam inde sibi facere ad regiam, capiendam: cu
 ius potissima sedes est in corde: à quo omnis spiritualis
 uictoria triumphus q; dependet. Ideo extat sapientissimi
 regis consilium dicentis. *Omni custodia serua cor tuum.*
 Ibi quidem latent in insidiis hostes acerrimi, qui nos in
 cautos trucidēt. Vnde noster dominus. *De corde inquit
 exeunt cogitationes malæ, homicidia, adulteria, fornicat
 tiones, & reliqua, quæ sequuntur.*

Quomodo sit aduersariis nostris spirituali
 bus resistendum.

Cap. IX.

PROU. 4.

Non ab re profectō monemur omni diligentia
 obseruare & custodire cor nostrum quando id
 diabolus in primis tanquā præcipua munimēta

L L

DE RATIONE COERCEN. LIBID.

sensuum exteriorum nitatur pro uiribus expugnare atq;
 non tam apertis oppugnationibus, q̄ occultis, & impro-
 uisis insidiis capere, & occupare. Transfiguratur enim sa-
 pe se in angelum lucis, quum sit princeps tenebrarum, ut
 calidissimis dols nos fallat, & sub alicuius boni specie
 comprehendat incautos. Hac spe igitur obsidere, & op-
 pugnare cor nostrum uel occulto, uel palam q̄ diu uiuis
 mus nunquam desistit. Nec mirum: quid enim expugna-
 to corde habet præterea homo uirium, quod non sit in
 illius potestate: Excubandum itaq; nobis est, & omni stu-
 dio, & industria elaborandum, ut tanto hosti in nos tam
 immaniter sæuienti, fortiter, & uiriliter resistamus. Quo
 circa ut in bello solemus, quæ uitalia sunt, & scuto, & ar-
 mis protegere, & quæ debilia sunt, munire firmiori præsi-
 dio, atq; tueri custodia potiori: sic, et in hoc certamine spi-
 rituali semper excubandum est, & nunquam intermit-
 tere cordis excubiæ. Cæterum non est nobis aduersus
 eiusmodi inuisibiles hostes armis fereis, & præsidis cor-
 poralibus repugnandum, at potius spiritualibus inuisibi-
 libus resistendum: quæ sunt orationes, meditationes, uig-
 ilia, fatigationes, ieiunia, lectiones, opera pietatis, uirtu-
 tumq; præsidia. Obsidet nos quidē Demon in hoc cor-
 pore uelut cinctos, septosq; non armis propriis, aut tuis
 mœnibus, sed spe aduentantis præsidii, & auxiliorū ex-
 pectatione securos: quare semper explorat, ac instat uni-
 usq; si qua forte minus stabilis minusq; fida pars sit aliqua
 in nobis, per cuius aditum ad interiora, uel ui, uel fraude
 ualeat penetrare, atq; aliquando improuisos cæde, incen-
 ditq; ac rapinis opprimere. Quā ob rem Petrus Apo-
 stolus, sobrii inquit estote, & uigilate, quia aduersarius ue-
 ster diabolus tanq̄ leo rugiens circuit, quærens quē deu-
 uoret, cui resistite fortis in fide. Proposuit idē certamen
 nobis præ oculis saluator noster Christus hac parabola
 dicens. Quum fortis armatus atrium suū custodit (id est
 cordis arcanum) in pace sunt omnia quæ possidet, Vni-

1. Petri. 5.

Luce. 11.

uero fortior illo superueniens uicerit eum, uniuersa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet. Hoc contingit quum diabolus irrumpit in cor hominis, tollens omnem pudorem, & timorem, & omnem recte uiuendi disciplinam subuertens. Verum enim uero quum nullum sit nec maius, nec magis presentaneum remedium in hoc tanto discrimine, quam confugere ad Deum, & ab eo auxilium piis precationibus poscere, deinceps de ipsa oratione & precatione dicamus.

De piis precationibus & diurno, & nocturno tempore frequentandis. Cap. X.

Precationes ergo & orationes frequentes, & humiles nobis maxime necessariae sunt ad expellendas malas cogitationes, & ad superandas tentationes diaboli, atque ad promerendam gratiam castitatis. De precatione siquidem est illa, quae ueri boni cognitionem inducit, quae Dei amorem conciliat, quae nos denique reddit contra omnes impetus aduersantis concupiscentiae fortes, & praemunitos. Nam ex facundissimi Ioannis Casiani sententia, cum in omnibus uirtutum profectibus, & cum sanctorum expugnatione uitiorum: tum in hoc praesertim certamine gratia domini uictoria speranda est: ubi praecipuo, ac peculiari dono Dei est opus. Non enim in multitudine exercitus uictoria belli huius acquiritur: sed (sicut legimus) de caelo fortitudo est. Idcirco in ea re non fiducia uirium nitendum est nobis, sed uota facienda, sed auxilium desuper humilibus precibus impetrandum. Et, n. exire quodammodo de carne est hominem constitutum in carne, desuper 1. Mach. 3. deria carnis reicere, ac blandis eius imperiis non parere. Ideo impossibile plane creditur quenquam mortalium posse suis (ut aiunt) pennis ad tam praecelsum donum, atque coeleste officium subuolare. Nulla quidem alia uirtute tam proprie carnales homines angelicis spiritibus coaequantur, quam merito, & gratia castitatis: quae quum subiecta sit ualidissimis insultibus carnalis concupiscentiae,